

Spreektekst Algemene Beschouwingen 2012

De makkelijkste manier van oppositievoeren is oppositievoeren vanuit je eigen gelijk.

Alle oppositiepartijen maken zich daar schuldig aan. Leefbaar Rotterdam deed het net nog. 'Het college bezuinigt veel te weinig', zei Ronald Schneider. Ook de SP doet het. 'Het college bezuinigt veel teveel', zegt Leo de Kleijn straks ongetwijfeld in zijn bijdrage.

Een ik geef toe, ook GroenLinks voert vaak oppositie vanuit haar eigen gelijk. Niet helemaal zonder reden. Want die door ons gewenste groene en sociale wereldstad komt tot onze spijt steeds verder weg te liggen. De lucht in Rotterdam wordt viezer in plaats van schoner, meer in plaats van minder kinderen groeien op in armoede en festivals en culturele evenementen verdwijnen uit de stad in plaats van dat er nieuwe bijkomen.

Wat zou GroenLinks dat graag veranderen. We blijven daarom hard knokken om te laten zien dat Rotterdam weldegelijk groener, socialer en gezelliger kan worden, ondanks de zware economische tijden. We zullen dat vandaag laten zien met onder andere voorstellen voor meer ruimte voor fietsers, het in dienst houden van de straatvegers bij stadsreiniging en het ongedaan maken van de bezuinigingen op kunst en cultuur.

Maar zoals ik zei: de makkelijkste manier van oppositievoeren is oppositievoeren vanuit je eigen gelijk. Lastiger is het om je in het gelijk van de ander te verplaatsen. Toch heb ik daar een poging toe gedaan.

Ik heb het collegeprogramma er nog eens bijgepakt. Dat glossy boekje dat twee jaar geleden vol trots werd gepresenteerd: 'Ruimte voor talent en ondernemen'. Hoe staat het daar nu eigenlijk mee en hoe zien we ruimte voor talent en ondernemen terug in de begroting voor 2013?

Laten we eerst de talentontwikkeling eens onder de loep nemen.

Het college begon voortvarend, met een forse investering in onderwijs. Daar hebben we destijds veel complimenten voor uitgedeeld. Maar van de extra investering is inmiddels weinig meer over.

Als je het budget van formele en informele educatie als geheel bekijkt, dan is dat in 2013 ruim 8 miljoen lager dan het niveau van 2010. Vooral taalonderwijs en het tegengaan van schooluitval lijden daaronder. Wat gaat het college écht doen voor Rotterdammers die hun taalvaardigheid willen vergroten? (En dan wil ik niks horen over die belachelijke anti-straattaalcampagne!) Wat doet het college om te zorgen dat meer jongeren met een startkwalificatie hun school verlaten?

En wat doet het college met de talenten van Rotterdammers die ongewild werkloos zijn geworden? Het college beloofde alles op alles te zetten om mensen weer aan het werk te helpen. Werkloosheidsvrije wijken zouden we krijgen. Maar in de grootste recessie sinds de jaren'80 bezuinigde het college juist op het re-integratiebudget, in plaats van extra in talenten van mensen te investeren.

Wanneer stopt het college nou eens met zich blind te staren op die paar Rotterdammers die níet willen werken, en helpt ze die tienduizenden Rotterdammers die dólgraag weer aan de slag willen hun talenten te ontwikkelen, zodat die nu of straks weer naadloos aansluiten op de arbeidsmarkt?

Dan het tweede uitgangspunt uit het collegeprogramma: ruimte voor ondernemen. “Wij willen ondernemers vooral de ruimte bieden door minder regels te stellen”, beloofde het college. Tot nu toe zijn er voor ondernemers echter alleen maar regels bijgekomen. Vanaf 1 januari moeten in heel Rotterdam de winkels op zondagochtend verplicht de deuren sluiten. En horecaondernemers werd verplicht hun terrasstoelen en windschermen aan te passen, op straffe van intrekking van de terrasvergunning.

Tot overmaat van ramp is er een streep gezet door de economische kansenzones, die bedoeld waren als steuntje in de rug voor kwetsbare winkelstraten. Daar dreigt nu massale leegstand en verloedering. Wat gaat het college doen om noodlijdende winkelstraten te helpen? En wanneer worden onnodig betuttelende regels voor ondernemers nou echt geschrapt?

Het zijn vragen die ik stel vanuit oprechte bezorgdheid. En waar ik ook een oprecht antwoord op verwacht.

Want zoals de makkelijkste manier van oppositievoeren, oppositievoeren vanuit het eigen gelijk is, is ook de makkelijkste manier van besturen, besturen vanuit het eigen gelijk.

Ik merk de laatste tijd steeds vaker dat de inbreng van de oppositie door het college wordt genegeerd en dat de coalitie in de achterkamertjes de politieke deals dichttimmert. Van de door het college beloofde 'open bestuursstijl' is vandaag weinig meer over. Natuurlijk is dat lastig in een tijd dat er zo fors bezuinigd moet worden. Natuurlijk is dat lastig in een coalitie die intern steeds meer scheuren begint te vertonen. Maar het consequent buitensluiten van de oppositie is slecht voor het democratisch proces, en nog slechter voor de kwaliteit van besluitvorming.

Als Rotterdam de enorme financiële opgave wil doorstaan en in de resterende 1,5 jaar de ambitie van meer ruimte voor talent en ondernemen alsnog waar wil maken, dan is daarvoor een breed gedragen aanpak nodig.

Daarvoor zullen zowel oppositie als stadsbestuur vaker hun eigen gelijk opzij moeten zetten. De oogkleppen moeten af en het harnas moet uit.

In het belang van Rotterdam en de Rotterdammers. En daar wordt de stad met een beetje geluk ook nog wat groener, socialer en gezelliger van.